Gyergyóremetei

Képes Vagyok

2019. július ~ XII. évfolyam, VII. szám, 10 oldal | Havonta megjelenő községi lap | www.gyergyoremete.ro

ELŐ kép

Augusztusi események » 2.o
Intenzív táncos hét a Step Dance SK szervezésében » 2.o
ARCkép: Dr. Hollanda János remetei plébános » 3.o
40 évesek kortárstalálkozója » 4.o
XIII. Csutakfalvi Svájci Napok» 4.o
Évadzárás a Gyergyóremetei Ifjúsági Fúvószenekarnál » 5.o
Pro Remete 2019 - díj » 7.o
Tanítók Napja » 8.o
Élő testvérség » 8.o
Hagyományőrző kézműves tábor »9.o
Anyakönyv » 10.o
Tudja-e, hogy? » 10.o

« **Bölcsesség kútja.** A községközpontban felállított borvízkút ünnepélyes átadására került sor a falunapok vasárnapján.

Falunapi szimpozion a víz szellemében

Kell-e beszélni tudományos igénnyel térségünkben a vízről? Ugyan Székelyföldet egyelőre a globális felmelegedés ellenére sem fenyegeti a kiszáradás, a probléma nemzetközi szinten országok, kultúrák életét határozza meg. Vannak olyan országok földünkön, ahol az elmúlt években száradtak ki az utolsó folyók, szikkadtak ki az utolsó termőföldek, vagy tűnt el az utolsó csepp víz a kutak aljáról. A válság hatására felértékelődött az édesvíz, az előrejelzések szerint lehetnek majd vízért vívott háborúk is. Az a közösség, amely ivóvíz tartalékokkal rendelkezik, jobban oda kell figyeljen ezután arra, hogy ápolja, fenntartható módon fogyassza és adott esetben meg is védje erőforrását.

Térségünk egy szerencsés, ásványvizekben gazdag vidék, - nem hiába fejlődik erőteljesen az ásványvíz palackozó ipar is többek között.

A falunapi szeminárium a tisztánlátáshoz szeretett volna hozzájárulni néhány olyan tudományos kutató meghívása által, akiknek kutatási területe a víz témájához kötődik.

Jánosi Csaba geológus, a Csíki Természetjáró és Természetvédő Egyesület képviselője előadásában számba vette Gyergyószék borvizeit, melyekről kiderült, hogy nagy történelmi múlttal rendelkeznek, de sok esetben sajnos a kutak elhanyagolt állapotban vannak.

Dr. Máthé István, a Sapientia Erdélyi Tudományegyetem docense a víz fogyaszthatóságának problémájáról számolt be. Fontos, hogy kútjainkat bevizsgáltassuk, és csakis a vizsgálatot követően fogyasszuk azok vizét. Ma már bárki elérheti azokat a szakembereket, akik ezt el tudják végezni.

Laczkó-Szentmiklósi Endre nyugdíjas történelemtanár a marosi tutajozás történetéről mesélt, ami egészen a XX. század elejéig meghatározta a gyergyói gazdasági életet. A Maros, a ma létező országutak és vasutak helyett kereskedelmi főútvonalnak számított évszázadokon át és megélhetést biztosított a fakereskedelemmel foglalkozó remeteieknek.

Dr. Juhász Katalin, az MTA Néprajztudományi Intézet kutatójaként a paraszti vízhasználatról és tisztálkodásról értekezett. A víz a hagyományos paraszti világban nem csak fogyasztási cikk volt, hanem jelképesen is a tisztaság szimbólumaként funkcionált. A régi időkben az egy főre jutó elhasznált vízmennyiség mértéke elenyésző volt a mai ember pazarlásához képest. A főzéstől a mosakodásig mindennek meg volt a maga rituáléja. Annak idején reggel még a mosdótálból is „kimosakodtak” és nem bele.

Imelda nővér (Péter Mária) előadása zárta a szemináriumot, aki a Kneipp-kúráról tartott ismertetőt. A víz gyógyító hatása különböző vizes kúrák segítségével számtalan betegség megelőzésére lehet alkalmas, de egyes betegségek gyógyítására is. Ehhez csupán néhány egyszerű módszert kell elsajátítani e kúrák használatához.

A jövőben döntő befolyása lehet gazdaságunk alakulására annak, hogy a helyi közösség hogyan fogja kezelni az ezzel kapcsolatban felmerülő problémákat. Lesz-e beleszólása az őt érő kihívásokra vagy öntudatlanul sodródik az eseményekkel?

« NAGY JÓZSEF

AUGUSZTUSI ESEMÉNYEK

VIII. GYERGYÓI TÁNC ÉS – ZENETÁBOR

A Balás Gábor Művelődési Ház, a REMISZ és a „Sirülő” Néptánccsoport 2019. augusztus 4-9 között (vasárnaptól-péntekig) megszervezi a VIII. Gyergyói Tánc és –Zenetábort. Regisztráció 2019. augusztus 4-én, vasárnap 13-15.30 között. A program főtámogatói: Gyergyóremete Önkormányzata, Bethlen Gábor Alap valamint a Communitas Alapítvány.

TÁBORZÁRÓ NÉPTÁNC GÁLAMŰSOR

2019. augusztus 9-én, pénteken, 18 órától szeretettel meghívunk mindenkit a táborzáró gálaműsorunkra, amelyen fellépnek a tábor résztvevői. A belépés ingyenes.

CSUTAKFALVI ÖRÖKIMÁDÁSI NAP

2019. augusztus 11-én, vasárnap lesz a csutakfalvi kápolna örökimádási napja. Az Oltáriszentség kitétele 11 órától lesz. Záró vecsernye 15 órakor.

KICSIBÜKKI SZENT ISTVÁN BÚCSÚ

2019. augusztus 17-én, szombaton tartják a kicsibükki búcsút. Az ünnepi szentmise 11 órától kezdődik.

60 ÉVESEK KORTÁRSTALÁLKOZÓJA

2019. augusztus 17-én, szombaton lesz a 60 évesek kortárstalálkozója. Ünnepi szentmise 18 órától.

70 ÉVESEK KORTÁRSTALÁLKOZÓJA

2019. augusztus 25-én, vasárnap lesz a 70 évesek kortárstalálkozója. Ünnepi szentmise 11 órától.

SZÍNHÁZI ELŐADÁS

2019. augusztus 2-án, pénteken, 20-:00 órától a Balás Gábor Művelődési Házban, Sebestyén Aba, marosvásárhelyi színésznő előadja, a *Szeretik a banánt elvtársak?* című monodrámát, amely a székelyföldi kommunizmusról szól.

Intenzív táncos hét a Step Dance SK szervezésében

A hónapok, évek múlásával egy táncos lélek is egyre bölcsebb, precízebb, elhivatottabb lesz. A hétköznapok lendületével tapasztaljuk meg a letisztult, biztonságot, családot, fejlődést jelentő hovatartozás fontosságát. Megértjük, mit is jelentenek pontosan a tánctanítónk szavai és somolyogva nyugtázzuk észrevételeinket, hogy bizony igaza van. Megértjük, megérezzük, hogy mennyire fontos egy sportos jellem, a testtudat, a tájékozódás logikája, a társaink elismerése és tisztelete, az alázat, elfogadás és természetesen a küzdés eredményessége.

Egy újabb év tapasztalatával, hitével, reményeivel, sikereivel, valónk egy évvel jobb kiadásával vágtunk bele a Gyergyóremetei Falunapokat megelőző intenzív táncos hétbe, illetve immár hagyományosan, előre sejtve és készülve az idei Step Dance SK edzőtáborára. A recept ugyanaz: minden nap edzés, a saját táncóráink kiteljesednek az erő – kondíció fejlesztés órájával és a közös koreográfia betanulásával, ami alatt a legapróbb táncos lábú és a legnagyobb dörmögő hangú ifjú is egy célért, egy ritmusra, egy szívdobbanásra táncol. Mindenik csapat a maga szintjén tanulta a sorozatokat, edzette a testét, lelkét egyaránt, ki 2- ki 3 órában naponta, mindezt nagyjából 2 héten át, megszínezve fellépésekkel.

Közel 80 gyerek részvételével valósult meg a Step Dance Sportklub, XI. Gyergyóremetei Társasági- és Moderntánctábora, amelyet anyagilag Gyergyóremete Önkormányzata finanszírozott, így a gyerekek költségtérítés mentesen táborozhattak.

Stílus, fegyelem, csapatmunka jellemezte ezt a felkészülést, ahogyan az évközi órák hangulatát is, csupán most intenzíven, minden nap megkaptuk a táncos útravalót. Bár a receptet ismertük, a titkos hozzávalót csak most ízleljük, próbáljuk „valahová” tenni, raktározni úgy, hogy minden alkalommal

« **Flashmob.** A falunap részeként a Step Dance táncosai idén is különleges koreográfiával léptek színre.

tudjuk egy csipetnyivel megédesíteni a jellemünket belőle.

Kíváncsi vagy mi ez a titkos összetevő? Az értelem, hogy képesek voltunk felfogni, mit is jelent egy közösség, érte dolgozni, küzdeni, közösen alkotni, megérteni mitől vagyunk egyediek, mitől járunk elől, mi az, amiért mások kedvelnek, vagy miért nem, hogy megérezzük az értéket egymásban, hogy mit jelent a közösségben, közösséggé formálódni, mit jelent a szép, mi a példamutatás és megízlelni, hogy a tánc nemcsak lépések szépen koreografált egyvelege, hanem sokkal, de sokkal több.

« Egy résztvevő

Dr. Hollanda János remetei plébános

Gyulafehérváron végzett teológiát, majd Budapesten doktori címet szerzett. Az első világháború idején saját kérésére küldte a püspökség a keleti frontra, ahol tábori lelkészként tevékenykedett a háború végéig.

Majláth Gusztáv Károly erdélyi püspök helyezte Remetére 1919 februárjában. 1940 novemberéig vezette az egyházközséget. Ezzel párhuzamosan, mint esperes, a püspökség megbízásából ellátta Gyergyó hitoktatásának felügyeletét. Nagy gyakorlati készséggel rendelkező, bátor, a visszalépést el nem fogadó, ugyanakkor mindenkit megnyerő modorú, diplomáciai érzékkel megáldott ember volt. Bár elődjének, Kiss Dénes plébánosnak két káplánja is volt, Hollanda plébánosnak 1919 és 1924 között egyedül kellett végeznie a lakosság lelki gondozását.

1919 nyarán a román hatalom rövid időre felszámolta az állami iskolákat. Hollanda visszaállította a felekezeti oktatást. A plébánián és a kántori lakásban létesített osztályokat. Kijárta, hogy a tanítók fizetésének egy részét a kolozsvári Római Katolius Statusz biztosítsa, a többit ő pótolta saját jövedelméből és kisrészt egyházi adóból.

A négy évig tartó világháború a lelkekben is éreztette kegyetlen hatását. A hitélet meggyengült, megbomlott a társadalmi rend, a tekintély tisztelete alábbhagyott, az embereknek nem volt jövőképük. Ezt használták ki a különböző szekták. A Marosvásárhelyről irányított millenista szekta valóságos központot alakított ki Remetén. A helyzet felszámolására Hollanda plébános gyakori missziókat szervezett, nagyhírű misszionáriusok meghívásával - Réthy Apolliner, Ruklu Taczinius, Lukács Manszvét, Szélyes Dénes stb. Egy-egy misszión (egy hét) 3000 – 4000 ember is részt vett. Eredményként végül a lakosság haragja űzte el a millenistákat a községből.

Az I. világháborúban elpusztult harangok helyett újakat öntetett.

1926-ban felépíttette a jelenlegi plébánia épületét (*erről egy következő számban),* restaurálták a templomot. Kezdeti bizalmatlanság után nagyon jó együttműködési viszonyt alakított ki a községi vezetéssel. Beválasztották az Álkoza Közbirtokosság vezetésébe is. Ennek eredményeként a közbirtokosság tetemes összegekkel támogatta az egyházat.

Több évi kérvényezés és Bukarestbe utazgatás után elérte, hogy 1929-ben a Földművelési Minisztérium állami alapból 30 hold erdőt adományozzon a remetei egyháznak.

Nagyrészt ennek jövedelméből vásárolta meg a Sáska féle épületet, amelyben iskolai osztályokat és kulturális rendezvények számára egy 20X10-es, amint mondta „népházat" alakított ki. 1934-ban létrehozta a Leányegyletet, ennek eredményeként csökkent a Bukarestbe, Galacra, Bákóba stb. „szolgálni" menő leányaink száma.

Nagy ünnep volt 1939. május 5. Márton Áron püspök és XII. Pius pápa követe Passulo Andrea bíboros látogatta meg Remetét. A fogadáson mintegy 3000 remetei vett részt, székelyruhába öltözve. A községházánál felállított díszkapunál György József bíró fogadta őket. A pápai nuncius nem tudott betelni a csinos székelyruhák és a nagy tömeg látványával. Olaszul tolmácsolta a pápa üzenetét, amelyet Dr. Dávid László fordított magyarra. Sem azelőtt, sem azután ilyen nagy egyházi főméltóság nem látogatta meg Remetét. Júniusban Márton Áron püspök még visszatért bérmálni Remetére. Ez alkalommal 1100-an bérmálkoztak.

Hollanda plébánosnak 1940-ben még sikerült elindítani az állami mellett egy katolikus iskolai osztályt. 1940 novemberében a püspökség Kézdivásárhelyre helyezte.

Dr. Hollanda János esperes, plébános nagysága nemcsak abban áll, hogy sikeresen megfelelt a két világháború közötti vallási, társadalmi, kulturális folyamatok kihívásaira, hanem abban is, hogy a román impérium magyarságsorvasztó politikája személyében Remetén egy kemény sziklába ütközött. Rendkívüli ambíciója, látszólag tekintélyt követelő modora ellenére nagyon szerény volt. Nem engedte, hogy esperesnek szólítsák és hivatalos aláírásaiban is csak a plébános címet használta. Kézdivásárhelyre való áthelyezését követően Márton Áron püspök Pál Elek plébánost helyezte Remetére, aki a kommunista diktatúra alatt nagyon megszenvedett, és akiről az előző számban írtam.

« LACZKÓ-SZENTMIKLÓSI ENDRE

Idén is megszervezték a kardvívó tábort

Csikány Mihály kardvívó edző értékel

Nagyon jó hangulatban telt el az idei vívó tábor is. A gyermekek egy intenzívebb edzésprogramom mentek keresztül, amelyből természetesen most sem hiányzott a játék és a kacagás. 18-an voltak a táborban, amelyből 12-en mar korábban is részt vettek, a többi gyermek kezdő volt. Úgy próbáltam meg összeállítani az edzéstervet, hogy az a kezdőknek s a haladóknak is egyaránt kihívás legyen.

Több lábgyakorlat került bemutatásra, tanításra illetve a technikai elemek repertoárja is nőtt a tábor alatt. Maximálisan meg voltam elégedve tanítványaim hozzáállásával és az elvégzett munkájukkal. Összetettebb feladatok elvégzésekor is megállták a helyüket. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a gyermekek sikere a pénteki kardvívó esten, majd a szombati versenyen.

Úgy érzem, amit ki lehetett hozni a táborból azt maximálisan teljesítettük. A gyermekek nagyon ügyesek voltak és büszke vagyok rájuk.

« CSIKÁNY MIHÁLY edző

« A tábor részeként rendhagyó kardvívó estet tartottak a művelődési házban.

40 évesek kortárstalálkozója

2019 július 6-án találkozni gyűltünk össze mi, az 1979-ben születettek, hogy együtt ünnepelhessük meg az elmúlt negyven évet. Ha csak egy napra is, újra gyermekké váltunk, elfelejtve a világ rideg valóságát, az összetartozás érzése töltött el minket. Kíváncsian kerestük az egykori arcokat, a régi osztálytársakat, barátokat, kikkel összekötnek közös emlékeink.

Bár sokunkat másfele sodort az élet útja, mi mégsem feledtük szülőfalunkat és Salamon László, költő gondolataival tértünk haza: *„Ezer gyökérrel fogózom e földbe,/ vele örömben, gondban egy vagyok, /és ha majd a rög elföd örökre, alant is róla álmodom nagyot.”*

1979-ben 154-en születtünk, amelyből 77 fiú és 77 lány, 9-en meghaltak, 14 személy máshol született, de itt él Remetén. A találkozón 85 kortárssal ünnepelhettünk együtt.

Ünnepi műsorunkat a Step Dance Sportklub, a Sirülő Néptáncsoport és a citerás gyerekek produkciói, valamint gyermekeink, Laczkó Blanka, Szabó Károly-Szilárd és Györfi Anzelm szavalatai gazdagították. Ezt követte a polgármester úr köszöntője, a székely- és a magyar himnusz eléneklése. Az ünnepély a 40 évesek kulcsának átadásával zárult.

Az ünnepély után megemlékeztünk az elhunyt kortársainkról, és ezt követően szentmisén vettünk részt, amelyen hálát adtunk a jó Istennek, hogy együtt ünnepelhetünk szülőfalunkban. A szentmise után következett a vacsora és a reggelig tartó, fergeteges mulatság. Nagyon jó hangulatot teremtettek a játékok, az osztálytársak által felelevenített diákcsínyek, a baráti körök által felidézett közös bulik és közös emlékek.

Végezetül köszönetet szeretnénk mondani minden kortársnak és minden kedves jelenlévőnek, aki velünk ünnepelt. A távolból érkezőknek pedig külön köszönet a fáradtságért.

Mi, szervezők, reméljük, hogy mindenkinek emlékezetessé tettük ezt a napot, ami egymás nélkül nem sikerült volna. Találkozunk 2029-ben!

A szervezők nevében,
Laczkó Magdolna

XIII. Csutakfalvi Svájci Napok

Július vége közeledett és a Csutakfalvi Svájci Nap szervező csapata egyre gyakrabban találkozott, hiszen nemsokára jött a rendezvénysorozat XIII. kiadása. Ebben az évben július 27-28-ra terveztük az időpontot.

Július 27-én, szombaton, szorgalmas asszonyok érkeztek, akiknek segítségével nagytakarítás kezdődött. Mint minden nagy ünnep előtt, mi is kitakarítottuk minden szegletét a Csutakfalvi Svájci Háznak. Nagyon sokan összegyűltünk erre az alkalomra, ami nagyon szép bizonyítéka az összetartozásnak. Most már egyre többen érezzük, hogy ez a mi házunk.

Este a csűrdöngölő táncházzal kezdetét vette a programsorozat. Idén az égiek is velünk voltak, így vasárnap egy szép nyári napnak örvendezhettünk.

Volt arcfestés, agyagozás, kézimunka kiállítás megnyitó, citerázás, néptánc, ifjúsági fúvószenekar, moderntánc, bűvész mutatvány, tombola és utcabálnak nevezett buli.

Minden esemény sok érdeklődőt vonzott, így átlagosan egész nap sok ember volt az udvaron.

A fellépők, szereplők mind a tudásuk legjavát hozták, így egy színvonalas, szép napot sikerült kialakítani.

Köszönjük minden fellépőnek a lelkes hozzáállását, hogy szebbé, tartalmasabbá tették ezt a napot és a jelenlévőknek, hogy részvételükkel megtiszteltek!

Köszönjük svájci barátainknak, Gyergyóremete Önkormányzatának, End-Ibo vezetőjének, Laczkó Ibolyának, a Fapicom vezetőjének Nagy Sándornak, a Barátság Panzió vezetője Balázs-Fülöp Marikának, a Magánerdő Társulás vezetőjének Laczkó Imrének, a Varrókörnek és mindenkinek, akik nélkül mindez nem valósulhatott volna meg.

« A rendezvénycsűr kültéri színpada változatos programok helyszínéül szolgált.

« A szervezők nevében, Portik-Bakai Anna

Évadzárás a Gyergyóremetei Ifjúsági Fúvószenekarnál

Fúvószenekarunk július 26-án zárta működésének hatodik évadát. Az évi tevékenységünk megszokottan októberben kezdődött és július végén ért véget. Az idei zenekaros évad az előző évekhez hasonlóan eseménydús volt, melyből röviden említeném a jelentősebbeket, amelyeken a zenekar részt vett: karácsonyi koncert, Március 15, 40 éves kortárstalálkozó, VI. Gyergyóremetei Fúvóstábor, 50 éves kortárstalálkozó, Basa fesztivál, Gyergyóremetei Falunapok, Csutakfalvi - Svájci Napok.

Idén az évadzárás egy jutalomkirándulás keretében történt meg. A kirándulást a szülők és gyerekek közösen szerveztük, amelyen részt vett a zenekar apraja-nagyja, összesen 43 gyerek, meg a szülők, akik eleget tettek a meghívásnak. A rendezvény az erdőn volt megszervezve, ahol a jókedv és a gyerekprogramok mellett közös bográcsfőzésre is sor került. Az eseményen köszönetképpen kitartásukért és munkájukért kitüntetésben részesültek azon zenekari tagok, akik befejezték a 8. osztályt és tiszteletbeli zenekari taggá avatódtak tagjaink, akik a középiskolai tanulmányaikat zárták. Köszönöm mindenki munkáját, és támogatását, akik segítségével létrejöhetett e szép ünnep!

« Rendhagyóan ünnepelte meg az elmúlt évet az Ifjúsági Fúvószenekar.

A kirándulás megszervezését gyerekkorom egy nagyon szép emléke ihlette. A felnőtt fúvószenekar által szervezett egykori Zúgó fesztivál, amelynek több esetben a néhai Laczkó-Benedek Dezső bácsi, egykori zenekari tag, vízimalma adott otthont. E rendezvényt többnyire a családias hangulat és a zene öröme jellemezte. A patak parton fellépett a fúvószenekar, jelen voltak a zenekarosok családjaik, és barátaik, sok esetben a szép zenék hallatán még táncra is perdültek a résztvevők.

Visszaemlékezve a múltba, a néhai zenekari tagok barátságára és közösségszeretetükre, ma is példaként járnak előttem, sokat köszönhetek bátorító szavaiknak, hogy zenész lettem és egy hasonlóan szép csapat élén állhatok. Kötelességemnek tartom, hogy ezeket a tapasztalatokat, tudásommal kibővítve átadjam a következő generációknak, és továbbvigyük ezt a majdnem évszázados fúvós hagyományt.

Ahhoz, hogy egy fúvószenekar jól tudjon működni, elsősorban jó közösségnek kell lennie, lényegében a zene, csak egy eszköz, mely közelebb hozza az emberi szíveket egymáshoz. Igyekszem ebben a szemléletben irányítani tevékenységünket. Nagyon értékes embereknek tartom, akik rendszeresen részt vállalnak a közösségi munkában, ez által széppé téve közösségünk életét. Tudván, hogy az önkéntes munka sok áldozathozatalt követel, amiért jutalomként tapsot kap a zenész.

Kitüntetésben részesült zenekari tagjaink írták:

"A zenekaros évek alatt megtanultam felelősséget vállalni a tetteimért. Jó érzés ehhez a közösséghez tartozni."

Laczkó-Albert Anna 9. osztály

"Meg szeretném köszönni mindenkinek, aki által létrejött ez a zenekar, mert rengeteg gyereknek lehetőséget adott, hogy felfedezze magában a zene iránti szeretetet. Sosem felejtem el azt, amikor édesanyám hazahozta az első fuvolámat az egyik szülői értekezlet után. Számomra az volt az egyik legszebb tárgy, ami itt, a Földön létezhet. A tanárok, természetesen a zenei tudás mellett, még sok mindent adtak és sok mindenre megtanítottak. Volt, amikor sírva mentünk órára, mert nem gyakoroltunk eleget, de hála a türelmüknek mindig, minden probléma megoldódott. Nagyon szeretem a hangszeremet, a fuvolázást és a zene, az iskola mellett egy kicsit kikapcsol és érzem, hogy jó hatással van rám."

György-Simon Dalma 10. osztály

"Ha ne kerültem volna be a zenekarba, akkor most nem lennék ott, ahol tartok. Nagyon jó a zenekarban játszani. Sok élményt megtapasztaltunk, sok fellépésen részt vettünk, mind nagyon jó dolgok voltak. Akik még kezdők vagy akár még nem játszanak hangszeren azokat buzdítom, hogy bátran jelentkezzenek."

György Zsigmond 9. osztály

„A zenekar segített abban hogy a zene útját járhassam."

Pál Botond 11. osztály

« Az évad utolsó zenekari fellépése a Csutakfalvi-Svájci Napokon volt.

« LACZKÓ GYULA karmester

50 évesek találkozója

Részlet Laczkó-Albert Elemér polgármester köszöntő beszédéből

„Szeretettel, megbecsüléssel és tisztelettel köszöntelek titeket Községünk, Önkormányzatunk és a magam nevében is egyszerre! Örömmel teszek eleget ennek az állapotbeli kedves kötelességnek, remélve, hogy jól értjük egymást.

Évek óta figyelem, most szervezőként meg is tapasztalhattam, hogy milyen nehézkesen mozdulunk meg ötvenévesek a közösségi események, rendezvények irányába, mint amilyen ez a mostani is, ami a mienk. Nem értettem, kerestem az okát, magyarázatát – miért van ez így?

A szervezés folyamatában, a beszélgetések fonalát követve, azt összehasonlítottam a tíz évvel ezelőtti témáinkkal, lényeges különbségeket észleltem: rendszeresen előkerült az egészség, a gyermekek, a beteg szülők, na, meg a nyugdíj témája. Történt mindez úgy, hogy mi, szervezők a negyvenéves találkozó óta eltelt évtizedben évente találkoztunk egy-egy közös vacsora idejére. Akkor mégis mi hozta felszínre ilyen hangsúlyosan ezeket a témákat? Egyszerűen válaszolva, azt hiszem, a múló idő, ami hova tovább érzékelhetőbben nehezedik ránk, mint korábban.

Nehezebben indulnak futásnak a végtagjaink, hamarabb elfáradunk, és egy-egy dolgosabb nap után több idő kell a regenerálódáshoz, nem elég egy éjszakai alvás. Miközben gyerekeink, bár nagyok már, jobban igénylik a segítséget és összetettebb módon várják azt. Mi pedig már nem haragszunk az olyan mondatokra, hanem tapasztalatból értjük: „kicsi gyerek kicsi gond, nagy gyerek nagy gond.” Szüleink idősek, vagy épp már a koporsójuk melletti állás veszteségén, fájdalmán is túl vagyunk. Nyomja a mindennapjainkat az ők elnehezedésük, és immár észrevesszük példájukban, hogy mi vár ránk is, hisz nem is olyan lassan mi kerülünk elől. Na, és a nyugdíj téma?! Erről inkább beszéljünk a hatvanéves találkozón…

Én megértem, nem csodálkozom a hiányzókon. Pedig igaz meggyőződésem, hogy szükség van erre a találkozóra is, mint közösségi alkalomra. Ezért köszönöm a szervezők munkáját, és mindanynyiunk nevében köszönöm nektek, hogy eljöttetek!

Ötven év. Adjunk hálát érte! Mind többször azon kapom magam, hogy megállok a természet szépségei előtt, melyeket korábban észre sem vettem. Legyen az szín, illat, forma – most egyszerűen felhívják magukra a figyelmemet és lehet, hogy emléket is idéznek. Gyűlnek az emlékek, de annyi minden van előttünk, ami motivál, lelkesít.

Higgyük el továbbra is, hogy dolgunk, feladatunk alakítani környezetünket, társadalmunkat, és mindenek előtt, magunkat. Sok a feladatunk minden területen, mi kell hitelt adjunk a becsület, méltóság szavaknak, és hinni azoknak, akik úgy kezdenek egy mondatot, hogy „ígérem”.

Kedves ifjú kortársak! Ilyenekre gondolok, amikor feladatainkról beszélek, amikor azt mondom, nehéz, dolgos ötvenévesnek lenni. Járjuk a saját utunkat, építsünk hálózatokat azok között, akik hasonlóan gondolkodnak, bízzunk a saját értékeinkben! Maradjunk bizakodók és vidámak, mert nincs jobb ötven évesnek lenni, én legalábbis senkivel nem cserélnék… Dolgozzunk össze közös céljainkért!

Isten éltessen bennünket, családjainkat!”

« LACZKÓ-ALBERT ELEMÉR polgármester, kortárs

« A díszanácsülés keretében különböző kitüntetéseket adtak át. Laczkó-Albert Elemér polgármester köszöntötte Trucza Éva óvónőt, Trucza Árpád zenetanárt és Laczkó-Szentmiklósi Endre történelemtanárt nyugdíjba vonulásuk alkalmával, köszönetét fejezve ki a közösségünkért végzett munkájukért. A legtisztább porták gazdái is díjat kaptak.

Pro Remete 2019 - Gyergyóremetéért díj kitüntetettje BAKOS KÁROLY kántor

Részlet a falunapi dísztanácsülésen felolvasott méltatásból

Bakos Károly 1961-ben született a család első gyermekeként Gyergyóremetén. Elemi iskoláit szülőfalujában végezte, majd a Szatmárnémeti Élelmiszeripari Szaklíceumban tanult. Ezután 1979-ben késztetést érzett, meghallotta Isten hívó szavát és felvételizett a gyulafehérvári római katolikus kántoriskolába, ahol érettségizett és kántorvizsgát tett 1981-ben.

Még ebben az évben hazatért szülőfalujába, segédkántorként, majd 1982 novemberétől végzi felelősségteljes munkáját, a kántori teendőit, aminek már 38 éve. 3 gyerek édesapja.

A keresztény szemlélet szerint minden embernek van hivatása. Bakos Károly nagy odaadást kívánó pályára lépett, s a hivatásán keresztül, feladatai teljesítésével Istent, embertársait és a faluközösséget szolgálja.

A lelki vezetőink mellett ő az, aki ott van életünk fontos eseményein és a maga módján hozzátesz az egyházi szertartásainkhoz. Kimagasló, ahogy ismeri, a szertartásaink minden mozzanatát és rendjét. Szabadidőt nem sajnálva hétköznap vagy hétvégén és minden ünnepen velünk van, végzi kötelességét fáradságot nem ismerve.

Önkéntes munkával vezeti a gyergyóremetei egyházi kórust, fejleszti, tanítja és összetartja csapatát. Neki köszönhetően ez a közösség olyan, mint egy nagy család, ahol mindenki jól érzi magát idős, gyerek és fiatal. Kapcsolatainak köszönhetően programokat szervez az énekkar és családjaik részére. Évente többször is kirándulásokon, kórustalálkozón vesznek részt a kórustagok, amelyre mindig felkészülve szebbnél szebb, lelket megérintő egyházi kórusműveket tanít. Személyes példája sokakat vonzott és vonz a kántori, orgonista pályára.

Megemlítendő az is, hogy a munka mellett elvégzi azokat a mezőgazdasági munkálatokat, amelyeket bármelyik más remetei ember. Mindezek gondolatok elmondása után Bakos Károly méltó tulajdonosa annak a díjnak, amely azoknak adományozható, akik a község életében kimagaslóan teljesítettek.

Szívből gratulálunk és köszönetet mondok a faluközösség nevében, az eddigi munkájáért és kívánunk sok sikert, erőt és egészséget a jövőbeli céljaihoz és feladataihoz!

Gyergyóremete, 2019. július

Új köntösben, hazai környezetben

A Gyergyóremetei Falunapok kerek évfordulóhoz, azaz a 20. kiírásához érkezett, így ennek részeként a néptáncelőadásokat is igyekeztünk felemelőbbé, a rendezvénysorozat rangjának megfelelően, magas szintre emelni.

Ehhez minden adott volt. A „Sirülő” Néptánccsoport négy korcsoportja megmutatta tudását, és nem is akár milyen szinten. Ráadásként, biatorbágyi vendégeink is székelyföldi táncokat mutattak be.

Ez volt az az alkalom, amikor bemutathattuk az Emberi Erőforrások Minisztériuma jóvoltából, a Csoóri Sándor Alaptól kapott 4 millió forint támogatásból elkészíttetett 9 rend női -, 8 rend férfi mezőségi népviseletet illetve 8 pár gyergyói népviseletet. Cipőtől illetve csizmától egészen a fejkendőig, kalapig minden ruhát és tartozékot magába foglalt, ez a nem mindennapi lehetőség, amelyet ezúttal is kiemelten köszönünk a magyarországi pályázat kiírójának.

A REMISZ-nek is köszönet jár, mert azon kívül, hogy felvállalta a pályázat beadását, a banki kifizetések rá eső kis hányadát is felvállalva segíti, a községet több helyszínen és alkalommal képviselő „Sirülő” Néptánccsoport sikerét. Dicséret a gyergyóremetei közreműködőknek, névszerint Bartha Adalbertnek (cipész), Brassai Ibolyának és Pál Gizellának (szövés, varrás, szabás), akik lelkiismeretes munkájukkal arra törekedtek, hogy minél hitelesebb és szebb legyen az a termék, amit kezükből kiadtak.

A ruhák hitelességének illetve a tánc minőségének margóján megjegyezném, hogy amikor épp a mezőségi táncot ropták a nagyok egy néző megkérdezte, hogy „Ezek ugye nem remeteiek?” De igen, válaszoltam büszkén, mert a kérdésből kiérződött az elismerés.

Rá két hétre már a XIII. Csutakfalvi Svájci Napon találkozhattunk a ruhákkal és a néptáncosokkal. Igazi élményszámba ment látni, amint a rendezvénycsűr egyik ajtaján be sem vonultak és a másik ajtón már vonultak ki a következő fellépők. Valami olyan jelenet volt, mint egy kaptár előtt, amikor a méhecskék ki-be járnak folytonosan. Gyergyói, mezőségi, felcsíki, vajdaszentiványi, szilágysági táncrendek váltották egymást. Nagy forgatag volt és a zömében csutakfalviak által megtöltött udvar sok szép táncot láthatott ezen a szép júliusi vasárnapon.

Az egész egy táncévad zárása is volt egyben, mert ezzel lezárult egy időre az intenzív próbák sora és a fellépések sora is gyérülni kezd.

Rigmányi Lajos táncoktatónak köszönjük az egész tanévben végzett áldozatos, minőségi munkáját, a Helyi Önkormányzatnak pedig az anyagi hátteret.

Köszönet a sok gyereknek és ifjúnak, akik szabad idejüket arra szánták, hogy elsajátítsák a különböző táncokat és azt bemutassák a nagyközönségnek.

A következő tanévben reméljük még nagyobb lelkesedéssel és még nagyobb odaadással vesznek részt gyerekeink a táncórákon, hisz a sok új népviselet semmit sem ér, ha nincs aki magára öltse és táncoljon benne.

« PORTIK-BAKAI ÁDÁM

Élő testvérség

Évről-évre magától értetődő természetességgel számolunk be az egyik legélőbb testvértelepülési kapcsolathoz fűződő eseményekről. A Gyergyóremetével való kapcsolattartás mind több szálon fűződik egyre szorosabbra, melyben az utóbbi néhány évben a Benedek Elek Óvoda pedagógusközösségével is aktív szerepet vállaltunk magunkra. A szakmai kapcsolattartáson és együttműködésen túl elköteleződtünk Székelyföld természeti és kulturális értékeinek, még szorosabban véve a remetei hagyományok, ünnepek és hétköznapok megismerése mellett.

Immáron harmadik alkalommal szervezetük meg a Biatorbágyiak Remetei Kézműves Alkotótáborát (BIRKA), melynek idén vezérmotívuma a gasztronómia volt, középpontjában a kemencével és a kenyérkészítés hagyományával. A Szabó Vendégház kemencéjének szakszerű felfűtésével, a kenyérkészítés műveleteivel Benedek Zsuzsanna, dirtói óvodapedagógus kollégánk ismertetett meg bennünket. Lehetővé téve minden mozzanat saját kezünkkel való elvégzését. Munkánk gyümölcsét egész héten át élvezhettük az ízletes kenyerek formájában.

Vendéglátóink jóvoltából minden esztendőben eltöltünk egy napot valamelyik helyi gazda esztenáján. Idén sem volt ez másként. Traktor vontatta járgányon utaztatott ki házigazdánk Nagy-György Balázs esztenaházához, ahol aztán ismét folytatódott a kulináris élménygyűjtés a bográcsban készült rétespuliszkával, friss savóval főzött pityókás tokánnyal és kőttes palacsintával, mely leginkább a lángoshoz hasonló remek eledel.

A nap legnagyobb jutalmaként Balázs gazda megmutatta titkos gombászó helyét, ahonnan hatalmas kosár rókagombával térhettünk haza.

A konyhatitkok mellett a héten részt vettünk a Csíksomlyón ekkor zajló Ezer Székely Leány Napja rendezvényen, kirándulást tettünk a nem csupán borvízkútjairól híres, festői környezetben található Borszéken. S, míg a gyermekek a Remetei Lovas Klubban csiszolták lovaglótudományukat, a csapat megmászta az Egyes-kő bércét, és nagy túrát tett a Madarasi-Hargitára is.

A III. BIRKA táborra a XX. Gyergyóremetei Falunapok programsorozata tette fel a koronát.
A programok a „Víz” motívumra felfűzve kerültek megszervezésre. Jelen is volt éltető elemünk annak minden formájában. A szombaton tartott előadássorozat gyakorlatilag minden helyi vonatkozását felvonultatta: a borvizektől kezdve, az ivóvizek minőségén, a tutajozás hagyományán, a tisztálkodási kultúrán át, a víz gyógyító erejének felhasználásáig.

Természetesen a hagyományos tutajverseny sem maradt el. A nézők és versenyzők örömére a szervező csapat új „csavarokat” épített az eseménybe, kihívások elé állítva a négy vállalkozó kedvű párost, és szerezve derűs perceket a szurkolóknak.
A vasárnap egyik fénypontja, az ünnepi misét követően, ismét egy avatóünnepség volt. Mint azt megszoktuk, minden évben részesei lehetünk Remetén valami új, szép, hasznos dolog átadásának. Idén a központban található régi borvízforrás kapott méltó felépítményt a Bölcsesség Kútjában testet öltve.

A dísztanácsülésre menetrendszerűen érkezett az égből is az áldás. A hallgatóság azonban rettenthetetlen volt, s így viszonylag kevesen menekültek be a kultúrházban rendezett filmvetítésre, mely szintén „vizes”, ugyanakkor szívbe markoló élményben részesítette nézőit.

S miközben egyik programról a másikra siettünk nem feledkeztünk meg a legfontosabbakról sem: megállni, kedves barátoknak örülni, megbeszélni a mindenkit érintő apró-cseprő, vagy igencsak jelentős életeseményeket, keresni miben, hogyan tovább…

Mert Gyergyó újra, s újra hazavár!

« A BIRKA tábor idei témája a gasztronómia volt - helyi jellegzetességű ételeket készítettek és kóstoltak a résztvevők.

« HINGYINÉ MOLNÁR ILDIKÓ, Biatorbágy

Hagyományőrző kézműves táborban alkottak a gyerekek

2019. július 22-26. között ismét benépesült gyerekekkel a Csutakfalvi Svájci ház udvara. Mindig öröm látni az érkező gyerekeket, akik nagy reményekkel, érdeklődéssel érkeznek, fogékonyan minden új élmény befogadására.
Ennek a tábornak a tervezése, a foglalkozások kigondolása már a tavalyi táborzárással megkezdődött. Mindig vannak olyan tárgyak, amit gyűjtögetni kell, és ez időt igényel. Itt is szeretném megköszönni az óvó néniknek, a tanító néniknek és a varrókörös asszonyoknak, hogy első hívó szóra jöttek, segítettek megtervezni és főleg lebonyolítani a foglalkozásokat.

« Öt munkacsoportban, körforgásszerűem tevékenykedtek a gyerekek az őket irányító pedagógusok és varrókörös asszonyok irányításával.

Senkinek nem egyszerű otthonról, szabadságról, vagy éppen munkából hiányozni azért, hogy önkéntes (fizetés nélküli) munkába vegyen részt és mégis milyen szép számba összegyűltünk. A Jóisten fizesse meg mindenkinek, aki ilyen dolgokra vállalkozik! Jó érzés megtanítani, átadni a gyereknek azt, ami nekünk egyszerűnek tűnik. Talán ez ami erőt ad továbbra is, hogy ne adjuk fel.

Ugyanakkor sajnálom azokat a gyerekeket, akik lemaradtak valamilyen okból, legtöbben a megtervezett gyerekszám miatt, de biztatom, hogy jövőben a meghirdetés elejétől jelentkezzenek, akkor valószínű több esély lesz ott lenni.

Idén Szentesről (Magyarország) is voltak gyerekek, akik azoknál a remetei családoknál voltak elszállásolva, akiktől voltak gyerekek a szentesi táborban. A közös munka, a játék, a beszélgetések jó barátságok kialakulását eredményezték. A tábor utáni foglalkozások még szorosabbá fonták a kapcsolatokat, így könnyebben ment a gyalogolás Eszenyőbe, a gátépítés az erdei patakon, a nagy otthoni játékok, amikről másnap meséltek.

Öt csoportban, öt helyszínen tevékenykedhettek a gyerekek. Körforgás volt a helyszínek között, így mindenki mindenhol és minden foglalkozáson kipróbálhatta magát. Előre segítséggel, majd önállóan ügyeskedhettek a résztvevők.

Volt gyöngyfűzési lehetőség, vasalós gyöngyös alkotni valókkal párosítva. Lehetett papírból rózsás koszorút készíteni, gomba alakú tűs párnát, lehetőség volt a pólófestés, -díszítés rejtelmeibe belepillantani. A nem könnyű, de végül sok gyerek tetszését megnyerő bogozás és horgolás igazán időigényesnek és hasznosnak bizonyult.
Minden foglalkozás lényege a türelem, a kézügyesség és a jó hangulat volt. Péntekre mindenki kész volt minden munkájával, és büszkén mutathatták szüleiknek *„Nézzétek, mit készítettem!”*

Ez a tábor is, mint minden más, anyagi segítséget igényel. Ezért szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik támogattak: Gyergyóremete Önkormányzatának, a Communitas Alapítványnak, a Fráter György Általános Iskolának, a Remetei Lovas Klubnak, Góga Rózsika néninek, a szülőknek és **mindenkinek,** aki egy kicsit is hozzátett a tábor sikeréhez.

A foglalkozások vezetőinek sokszoros köszönet (úgy gondolom nem lehet elégszer megköszönni). Öröm számomra, hogy a Csutakfalváért Egyesület szervezőcsapata most is sikeresen együtt dolgozott. Adja Isten, hogy jövőben is legyen kedve és ideje minden segítségnek újra vállalni ezeket és hasonló dolgokat, hogy a gyerekeknek legyen esélyük még sok hasonlóan szép és hasznos dolog megtanulására.

« **A táborozók csoportképe**. Idén szentesi (Magyarország) résztvevői is voltak a kézműves tábornak.

« PORTIK-BAKAI ANNA

ANYAKÖNYV

Születés

Bege Csanád Zsombor
Fazakas Krisztián-Kevin
Bakos Hanna
Laczkó-Dávid Hunor
Góga Hanna-Barbara

Nász

Kis Zsolt és
Csortán Orsolya Zsófia

Fülöp Szabolcs Béla és
Szabó Orsolya

Balázs-Csíki Attila és
Kozma Bernadette

Gyász

Barabás Antal 1929
Ferencz-Csibi Margit 1958
Ferencz Mária 1932
Nagy-György Anna 1932
Márton András 1958
Ivácson-Barát Katalin 1984
Pál Ferenc 1941

« Összeállította Laczkó Margit-Hajnal

Képes Vagyok

Gyergyóremete község havonta megjelenő lapja

Szerkesztőségi tagok:
Barabás Zsófia
Laczkó-Margit Hajnal
Portik-Bakai Ádám

Fotó:
Portik-Bakai Ádám
Balázs László

Nyomda
F&F INTERNATIONAL Kft.
A szerkesztői jog fenntartva!
A megjelent cikkek tartalmáért az aláíró személy felelős!

Kövessék a facebook/gyergyoremete oldalt.

www.gyergyoremete.ro

ANEKDOTA

Halásznak a székelyek. Egyszer az egyik fog egy jókora halat, elteszi, majd azt mondja:
- Na, megvan a második.
Csodálkozva kérdezi a komája:
- Ugyanbiza, mikor fogtad az elsőt?
- Tavalyelőtt – válaszolja kurtán.

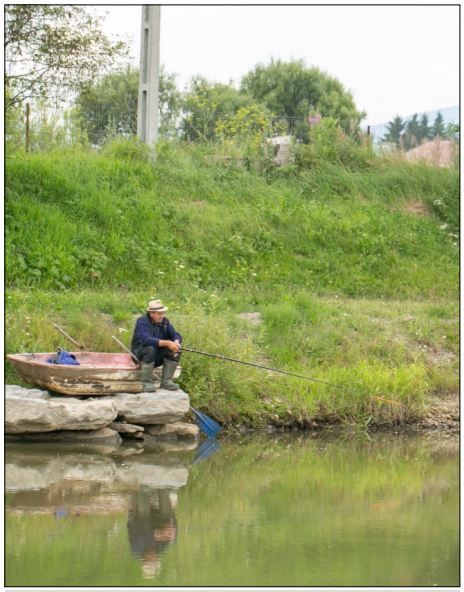

« A XX. Gyergyóremetei Falunapok a víz témája köré szerveződött. Szombaton kora reggel a horgászversennyel vette kezdetét, melyre idén is sokan beneveztek.

TUDJA-E, HOGY?

Kézművesség

A XX. századig általános volt a székelyföldi falvakban, így Remetén is a kézművesség, kisipar és kereskedelem fejletlensége. Egy 1835-ös dokumentum megjegyzi Remetéről: *„vagyon a faluban 2 kovácsmester, 1 asztalos, 2 szabó, de csaknem mindenik gazdaember a szekerek csinálásához jól szokott érteni. Vagynak a faluban 3 boltok, amelyekben apróság portékák árultatnak.”*

1910-ben is, amikor a falu lakossága már 6026 fő, mindössze 144-en foglalkoztak kézművességgel és kereskedelemmel.

Gyergyó szinten ez a helyzet megmagyarázható azzal is, hogy a férfilakosság jövedelem kiegészítésül inkább választotta az erdőkitermelést és az ehhez kapcsolódó tutajozást.

« LACZKÓ-SZENTMIKLÓSI ENDRE

Fényképkiállítás a magyar koronázási kincsekről Remetén

1945 és 1978 között a magyar Szent Korona az Egyesült Államokban volt. A magyarországi kommunista diktatúra ellentmondásos nemzetközi helyzete az 1970-es évekre normalizálódott, ami elvezetett a Szent Korona és a koronázási kincsek visszaszolgáltatásához. Szelényi Károly, Magyar Örökség Díjas fotóművész volt az első, aki a Szent Korona haza érkezése után lefotózhatta a nemzeti ereklyét. Szelényi, aki könyvet is írt a fotózásról és felsőoktatási intézményekben oktatott a témában, a tárgyfotózás elismert szakértőjének tekinthető.

Amikor 1978 januárjában a koronázási kincsek megérkeztek Budapestre, a Nemzeti Múzeumban helyezték el hosszú időre. Itt számtalan szakértői vizsgálatnak vetették alá. Többek között készült róla egy fényképsorozat is. E fényképek számtalan kiadványban jelentek meg az elmúlt évtizedekben és több filmben is láthattuk. A sorozat emellett azért is fotótörténeti érdekesség, mert a Szent Koronáról addig csak fekete-fehér fénykép

« A fotókiállítás augusztus 23-ig még megtekinthető a Tanácsteremben.

készült 1945 előtt. E fényképkiállítást nyitotta meg a Községháza Tanácstermében Szelényi Károly július 14-én, a falunapok vasárnapján, aki feleségével együtt vendégeskedett Remetén, e hétvégén.

A Szent Koronát és a koronázási kincseket 2000-ben ünnepélyes keretek között szállították a Magyar Országgyűlés épületébe, a budapesti Országházba, melyet a mai napig a koronaőrség őriz szigorú szabályok szerint. Annak ellenére, hogy valószínűleg Szent István királyunkat nem ezzel a koronával koronázták meg, hiszen a korona későbbi időből származik és az 1100-as években illeszthették össze két darabból, az 1000 éves magyar államiság (királyság) legfőbb tárgyi jelképéről van szó, melyhez minden magyar ember érzelemmel kötődik.

« NAGY JÓZSEF